

**Саҳиҳул Бухорийнинг мухтасари / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ
КИТОБИ / 199-ҳадис**

199 – 4340 - عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَعَثَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَرِيَّةً، فَاسْتَعْمَلَ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ وَأَمَرَهُمْ أَنْ يُطِيعُوهُ، فَعَضِبَ، فَقَالَ: أَلَيْسَ أَمْرُكَمُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ تُطِيعُونِي؟ قَالُوا: بَلَى، قَالَ: فَاجْمَعُوا حَطْبًا فَجَمَعُوا، فَقَالَ: أَوْقِدُوا نَارًا فَأَوْقِدُوهَا، فَقَالَ: ادْخُلُوهَا، فَهَمُّوا، وَجَعَلَ بَعْضُهُمْ يُمْسِكُ بَعْضًا وَيَقُولُونَ: فَرَزْنَا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ النَّارِ، فَمَا زَالُوا حَتَّى حَمَدَتِ النَّارُ، فَسَكَنَ غَضَبُهُ، فَبَلَغَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: لَوْ دَخَلُوهَا.. مَا خَرَجُوا مِنْهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ.

199- 4340. Алий розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам бир сария жўнатдилар, ансорлардан бир кишини бошлиқ қилиб, уларни унга итоат қилишга буюрдилар. Хуллас, у ғазабланиб: «Набий соллаллоху алайҳи васаллам сизларни менга итоат қилишга буюрмадиларми?!» деди. «Шундай», дейишди. У: «Менга ўтин тўплаб беринглар!» деди. Тўплаб беришди. «Ўт ёқинглар!» деди. Ўт ёқишди. У: «Унга қиринглар!» деди. Шундай қилмоқчи бўлишди-ю, бир-бирларини ушлаб қолишди ва: «Ўзи оловдан Набий соллаллоху алайҳи васалламнинг олдиларига қочганмиз-ку!» дейишди. Туришаверди, ниҳоят ўт ўчди. Унинг ҳам ғзаби тинди. Бу Набий соллаллоху алайҳи васалламга етиб борди. Шунда у зот: «Агар унга киришганида, қиёматгача ундан чиқа олмас эдилар! Итоат маъруф* ишдадир!» дедилар».

* «Маъруф иш» деган жумла «яхши иш» маъносидан кўра кенгроқ тушунчадир. Маъруф деб шариатда ҳам, одамларнинг урф-одатида ҳам маъқул, яхши деб қабул қилинган, кўзда тутилган вазиятда қўлланиши яхши саналган амал, сўз ва ниятга айтилади.

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI